

Ego- foredrag Rotary Lillehammer

Aller først vil jeg takke for medlemskap. Sannsynligvis har jeg hatt en Rotary i sjelen, lenge, da jeg bodde i Oslo og fulgte Holmenkollen -klubben på sosiale medier. Uten å gjøre mer med dette. Møtet med Knut Østby og hans observasjonsoppdrag på Vestbredden her på Lillehammer i mai 2025 , endret dette. Min mor traff Jørgen (Skaug), og vi kom i prat om Rotary. Den høsten ble jeg invitert som observatør.

Og jeg har tatt meg friheten til å invitere Anne og Knut Østby hit i kveld.

Jeg flyttet hjem til Lillehammer igjen helt på tampen av 2024, etter 32 år borte, ulike steder i verden. Hhv Bergen, Islamabad Pakistan, Oslo og Østfold. Studier i Bergen. Jeg hører til den generasjon som måtte vente etter grunnfag i psykologi, før opptak profesjonsstudiet. I mine tre ventear studerte jeg delfag i arbeids- og organisasjonspsykologi, kunsthistorie, og bodde ett år med familien Østby i Islamabad, Pakistan, hvor jeg passet jentene deres, som jeg har et nært forhold til i dag, fikk innblikk i kultur, og religion.

Oslo / Østfold. Min spesialistutdanning har jeg fra ulike avdelinger i Sykehuset Østfold, og jeg tok 2. avd av profesjonsstudiet i Oslo, og jobbet i hhv Ski og Oslo som avtalespesialist i 9 år, før jeg flyttet hit opp til dalen igjen.

Det er noe spesielt med å flytte hjem, til røttene, alle minnene. En ring som sluttet. Ikke minst å gi noe tilbake til min aldrende mor.

Dype familieband og takknemlighet er med og gi en meningsfull tilværelse.

Jeg er født på Lillehammer sykehus, i 1971, vokste opp på Randgårdsjordet i Nordre Ål, rett ovenfor Stampesletta, nærmeste nabo til med-medlem Terje Onshus og hans familie. Her vokste jeg opp med mine to foreldre, Grete og Erling Wangen, og min 6 år eldre søster. Jeg gikk på Kringsjø barneskole og Smestad ungdomsskole, før mine år på Lillehammer Vdg Skole.

Mine barneår. Tenkende og stille barn, og alltid vært nysgjerrig på det som skjer under overflaten. Jeg var lenge preget av sjenanse, interesserte meg tidlig for bøkenes verden. Det ble ordene fremfor idrett for meg.

Det er klinisk psykologi som har blitt faget jeg valgte, eller som valgte meg. Senere ble det psykoanalytisk tenkning og psykoanalysen som ble det området jeg tenker jeg har mest å bidra med, og som kjennes dypt meningsfullt.

Som psykoanalytiker er jeg opptatt av røtter, linjer og historier bakover i tid og generasjoner. Mors og fars historie. Begge mine foreldre er født og oppvokst på Tretten, pappa i 1935 og mamma i 1936. De hadde sine barneår og store deler av sin oppvekst under 2. verdenskrig. Pappa Erling var yngst av 6 søsken og vokste opp på en gård oppi bygda, på Prestegardshaugen. Hans far Einar jobbet på meieriet på Tretten, mens hans mor Jenny var hjemme med barna. Det var mange munnar å mette, og det sier seg selv at det var nøkternt og lite penger. Mamma Grete er eldste av to døtre, og hennes foreldre drev slakter – og pølsemakerforretningen Bjerke på Tretten, rett ved Stav. Jeg har også fått nær tilhørighet til denne bygda og dette området. Jeg var så heldig å overta hytta på

Øyerfjellet (Holmsetra /Hundbergslia) da pappa døde i 2015, og tilbringer mye tid her, i det som er min oase.

Mine foreldre flyttet til Lillehammer i 1960, bygde hus, og stiftet familie. Pappa var snekker, mens mamma jobbet på kontor, på Uldvarefabrikken og senere på Stavseth. Før jeg ble født, solgte mine besteforeldre slakterbutikken, og flyttet til Lillehammer, Nybu. Slik at jeg har vokst opp med tett og nær kontakt med dem. Så på mange måter har jeg vokst opp i storfamilien.

Jeg ble uteksaminert cand.psychol i juni 2000, ble godkjent psykologspesialist i 2006. Tidlig fattet jeg interesse for psykoanalyse, og ble godkjent psykoanalytiker april 2021.

Interessen for psykoanalyse har fulgt meg siden studietiden, og sannsynligvis har jeg hatt dette i meg – ubevisst – siden barneårene.

Å være psykoanalytiker en livsstil, og jeg er dypt interessert i hva som driver mennesket, særlig har jeg faglig interesse for preverbale, eller førspråklige, traumer, og hvordan dette setter seg i personligheten, og senere fungering. Jeg er for tiden tilknyttet Utdanning innen barne- og ungdomsanalyse ved Norsk Psykoanalytisk Institutt.

Bakgrunn for at jeg tar den barneanalytiskse utdannelsen. I mitt arbeid som psykolog og psykoanalytiker, har jeg blitt slått av at mange voksne pasienter med omfattende plager, både psykisk og fysisk, har vokst opp med alvorlig psykisk syke mødre. Dette har pirret nysgjerrigheten min om prosessen inne i det lille barnet når det ikke får nødvendig hjelp til avgifning av intense og skremmende inntrykk og fantasier, og dette påvirker utvikling, tenkning, forsvarsstil og senere fungering.

Permisjon avtalepraksis Oslo, DPS, og går over i avtalepraksis Helse Sørøst fra 1. september i Lillehammer sentrum, driver og lander kontor nå.

Bilde Sigmund Freud 0057

Bilde Freuds kontor 0058

Om den psykoanalytiske utdannelsen. 3 bærebjelker: personlig og egenfinansiert læreanalyse, ukentlige kliniske og teoretiske seminar, og 2-3 veilede kontrollanalyser. Strenge opptakskrav, og en utdanning for spesielt interesserte.

Psykoanalysen er en teori om normalutvikling og utvikling av psykopatologi, en behandlingsteori, og har perspektiver på samfunn og kultur.

Etter ulike kliniske stillinger, og spesialisering i klinisk psykologi, ble jeg ansatt som seksjonsleder DPS Sarpsborg i 2011/ 2012. Erfaringer som leder, det å lede helsepersonell / akademikere. Jeg har tatt en psykoanalytisk lederutdanning (ved IGA), hvor mye fokus er på hva som foregår under overflaten.

Bilde Kalnes / Støre 0063

Jeg var seksjonsleder i Sarpsborg i perioden da Kalnes Sykehus i Østfold ble bygget, og fikk være til stede da grunnstenen ble lagt ned. Det var en spesiell opplevelse, å kjenne på betydningen av å bygge noe som skal vare lenge etter oss. På dette tidspunkt var Jonas Gahr Støre helseminister.

Jeg var for noen år siden leder for Utvalg fagmøter i Norsk Psykoanalytisk Forening og hadde ansvar for arrangering og koordinering av medlemsmøter i foreningen, og i regi av denne funksjonen satt jeg i styret i Norsk Psykoanalytisk forening i en 2-

årsperiode.

Videre har jeg i flere år sittet i Utvalg for Psykoterapi i Norsk Psykologforening, hvor vi vurderer spesialistoppgaver, samt jobber med utdanningsbestemmelser. Under press. Jeg sitter i styret i Opplands lokallag av Norsk Psykologforening.

I 2025 tok jeg et livsvalg, og flyttet hjem til Lillehammer. Bakgrunnen for dette var delvis at jeg har slitt med utbrenthet / stress, lengsel tilbake til Gudbrandsdalen, samt at min mor er gammel (hun fylte 90 år i påsken) og hun har lite nær familie i området. Trygghet for oss begge at jeg er i nærheten. Det å rykke opp alle røtter i Oslo og Holmenkollen, har kostet. Ny bolig, ny jobb, nytt liv, og å forlate livet mitt i Oslo-området, har vært krevende, men jeg har nå skapt meg et liv her i dalen, og landet med hele meg nå på vårparten. Den siste brikken var når jeg ble tildelt en avtalehjemmel her i Innlandet, og starter praksis i Lillehammer sentrum etter sommeren.

Å være psykoanalytiker er en livsstil, og jeg klarer ikke å la være å innta et dybdeperspektiv, og ser mye mot ubevisste og psykoanalytiske perspektiv når det kommer til menneskesinnet, samfunnsforhold og politikk. Jeg er bekymret for hvilken retning verden og menneskeheten tar.

Ved siden av dette er det en livsnødvendighet for meg å tilbringe tid i skogen og på fjellet. Jeg er glad i å skrive, og jeg har interesser innenfor kunst, litteratur, teater, og musikk.

Lesedrama i Spania. Bilder. Medarrangør av Almagroseminaret i Moral de Compostela, et pittoresk by på Unescos verdensarvliste. Ved siden av å holde flere foredrag, var jeg med i to lesedrama, hhv A Dangerous method, og Venus I pels. Dette å finne min kraft

og min stemme har vært en sentral del av min utvikling, da jeg var svært sjenert og innesluttet som barn. Slik at dette har berørt meg på flere nivå.

Bilde Dangerous Method 0059, 0060

Bilde Venus i Pels 0061

Dette bringer meg over på det kreative, og gleden over ulike former for kunst. Jeg har alltid vært opptatt av møtet mellom kunst og psykologi. Jeg var så heldig å få treffe og intervju en kunstner jeg har stor respekt for, Håkon Blæken, hjemme i hans atelier i Trondheim.

Når det kommer til Rotary, så finner jeg mening i å jobbe for noe større enn meg selv. På generalforsamlingen lærte jeg om de 4 spørsmålene, som talte til meg. Jeg ønsker et miljø hvor jeg møter ressurssterke og kunnskapsrike mennesker. Å være en del av et internasjonalt felles Rotary- miljø gir mening, og jeg er interessert i å jobbe internasjonalt.

De 4 spørsmålene i Rotary korresponderer godt med kjernen som psykoanalytiker, om den evige søken etter sannhet.

Hva som driver meg? En dypere mening, noe større enn meg selv. Hva kan jeg gjøre for å gjøre verden, til ett litt bedre sted?

Takk for oppmerksomheten, og for medlemskap i Lillehammer Rotaryklubb.